

Svajonų
ROMANAI

Aistra

KAT CANTRELL
Tinkama žmona

2016 liepa–rugpjūtis

 *Visi ir
laimingai*

Knygute.lt

Kat Cantrell
(Ketė Kentrel)

TINKAMA ŽMONA

Trijų knygų serija
"Ilgai ir laimingai"
Pirma knyga

Versta iš Kat Cantrell, *Matched to a Billionaire*,
2014

© Kat Cantrell, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Rima Čeliauskaitė, vertimas iš anglų kalbos,
2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0091-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Leo Reinoldsas svarstė, kad būtų gerai susituokti su savo administratore. Gyventi taptų daug paprasčiau.

Bėda ta, kad ji jau ištekėjusi ir beveik dvigubai už jį vyresnė. Be to, moterys ilgai neužsi-būdavo, kai išsiaiškindavo, kad jis nuolat dirba po šimtą valandų per savaitę. „Reinoldso turto valdymo“ šuolis į didžiuosius rizikos kapitalo vandenį kainavo brangiai – jis tapo vienišas.

– Išgelbėjote man gyvybę, ponija Gordon.

Leo dėkingai nusišypsojo ir atsilošė kėdėje.

Nešiojamasis kompiuteris niekaip nesusisie-kė su spausdintuvu, ir svarbūs dokumentai įstrigo spausdinami. Pasirašytas kopijas, ku-rias jis dabar jau turėjo rankose, reikėjo prista-tyti greičiau nei per valandą „Gareto inžineri-jai“ kitoje Dalaso pusėje.

– Pasiūlymo spausdinimą vargiai pavadinčiau gyvybės išgelbėjimu. – Ponia Gordon pabrėžti-nai žvilgtelėjo į laikrodį. – Jau vėlu ir šiandien penktadienis. Nusiveskite Dženą į tą naują res-toraną Viktorijos parke ir leiskite man sutvar-kyti pasiūlymą. Atsikovėkit nors kartą. Jums

tai būtų į naudą.

Liūdesio šešėlis švystelėjo ir dingo, ir Leo susiraukė.

- Su Džena išsiskyrimė. Ji jau susitikinėja su kitu.

Gal naujieji santykiai suteiks jai daugiau laimės. Ji nusipelnė vyro, kuris apipils dėmesiu ir susižavėjimu. Apmaudu, kad jis negalėjo šiai moteriai suteikti to, ko ji nori, bet būtų tikrai neteisinga Dženai įskiepyti viltį, kad jis kada nors galėtų tapti vyru, kuris atsiduos visa širdimi.

- Žinoma, taip ir turėjo atsitikti. Juk Džena jūsų niekad nematydavo. - Ponia Gordon sukryžiuo rankas ir iš aukšto nužvelgė Leo. - Tai su kuo dabar eisite į muziejaus iškilmes?

Leo suaimanavo. Visai išlėkė iš galvos, bet praleisti renginio negalėjo. Naujasis muziejus vaikams Dalaso menų kvartale pavadintas jo vardu, nes jis paaukojo pinigų statybai.

- Juk jūs laisva kitą šeštadienį?

Ponia Gordon sukikeno, lyg Leo būtų pašmaikštavęs.

- Vieną dieną, kai mane pakviesite, tikrai pasakysiu „taip“. Tai bus juoko. Jei Dženos nebėra, susiraskit kitą sau į porą. Panašu, kad jų

aplink knibždėte knibžda.

Taip, apie jį nuolat sukiojosi moterys, kurios troško su juo susidėti. Ar bent taip jos galvodavo, kol suvokdavo, kad jų netenkina tas menkas rodomas dėmesys. Ilgai laukti nereikėdavo.

Pilve susimetė keista tuštuma, kurią pastaruoju metu patirdavo vis dažniau. Leo nekreipdavo į ją dėmesio – tai tik dėl padidėjusio noro sučiupti tą nepagaunamą sėkmę už uodegos. Bet dabar, kai tai pajuto kalbai pasisukus apie asmeninį gyvenimą, jau nebuvo toks tikras.

– Nepakenčiu pasimatymų. – *Ir kalbų apie nieką.* Tas pažindinimosi periodas eikvodavo laiką ir energiją, kurios nesinorėjo švaistyti veltui. „Reinoldso turto valdymas“ pirmoje vietoje. Visuomet.

– Todėl, kad nedažnai į juos vaikštot.

Ir prasidėjo – tai mėgstamiausia jos tema. Ponia Gordon nepavargdavo jo graužti dėl to, kad jis neturi nuolatinės moters savo gyvenime.

– Ar kalbėjotės su motina?

– Tiesą sakant, pietavome antradienį. Ji perduoda linkėjimų.

Ponia Gordon kilstelėjo antakį ir iškart privertė pajusti kaltę; Leo buvo įsitikinęs, kad ji to ir siekia. Jis suprato. Privalo paskambinti motinai. Ir susitikinėti su tinkama moterimi.

Bėda ta, kad jis ne tik nepakentė pasimatymų, bet dažnai į juos ir neateidavo, taip nuvil-damas moteris, kurios nusipelnė geresnio. Bet jam patikdavo draugija ir, na, juk jis vyras – seksas irgi geras dalykas. Kodėl iš dangaus nenukrenta tobula moteris, kad jis galėtų susitelkti į darbą?

– Jau vėlu, – Leo pabandė pakeisti temą. – Kodėl jums nėjus namo, o pasiūlymą Garetui nuvežčiau aš pats?

Jis turėjo nuvažiuoti į „Gareto inžineriją“ iki penkių ir oficialiai pareikšti pageidavimą su jais dirbti.

Styvas Džobsas buvo mobiliųjų telefonų dievas, o Tomis Garetas – vidaus degimo variklių. Ar bent jau bus, kai tik gaus finansavimą. Garetas išrado revoliucinį būdą sumažinti degalų sunaudojimą standartinio automobilio variklyje, ir Leo tikėjosi, kad Garetas išsirinks jį rizikos kapitalo įmonę. Partnerystė abiem užtikrintų nemažas ilgalaikes pajamas, ir Leo galėtų daryti, ką moka geriausiai, – neoficialiai pasinaudotų šiokiomis tokiais ryšiais.

Jei Leo laimėtų sandorį.

Ne, ne *jei*, o *kai*.

Leo nenurims, kol jo įmonė nepasieks to malonaus saugumo taško, kuriame ilgaamžiškumas tampa nebe klausimu, o teiginiu. Jis dar neuždirbo pirmo milijono. Net aštuonženkliai skaičiaus, nes visas pelnas būdavo investuojamas, o tai atsipirks tik ateityje. Tad ilsėtis nėra kada.

- Jei taip bijote moterų ir degate noru nusidirbti negyvai, žinoma - prašom. - Ponia Gordon mielai atsikratė darbo. - Šįryt į jūsų automobilį įpyliau benzino. Nepakenktų, jei kartais užmestumėt akį į daviklius.

- Ačiū. Jūs man per gera. Beje, - Leo įsiterpė, kai Ponia Gordon trūktelėjo savo rankinę iš stalčiaus, - sumaniau namie surengti vakarienę ir pavaišinti Tomį Garetą. Jei labai gražiai paprašyčiau, ar suorganizuotumėt?

- Ne mano darbas būti jūsų laikina žmona.

Ponia Gordon sučiaupė lūpas, o tai reiškė, kad *ji* turi pasakyti kai ką daugiau, bet nežino, kaip išdėstyti taktiškai. Per aštuonerius metus, kai ji dirba įmonėje, šitą žvilgsnį jis matė dažnai.

Šyptelėjęs Leo tarė:

- Žinoma, kad ne. Tai neįeina į jūsų pareigas.

Ne visai tiesa. Kai plaukai užaugdavo per ilgį, ponija Gordon sutardavo dėl apsilankymo pas kirpėją. Motinos gimtadienis - ponija Gordon išrinkdavo dovaną. Prašymas surengti vakarienę buvo kažkur ties riba, bet, sprendžiant iš sučiauptų ponios Gordon lūpų, toji riba pavirto į kalną.

Ponija Gordon išjungė nakčiai savo kompiuterį.

- Na, kas nors kitas galėtų imtis šių pareigų.

- Kas? Pavyzdžiui, renginių organizatorius?

Gal jam reikėtų nusisamdyti gabų profesionalą, kuris, aišku, visų socialinių pareigų neatliks. Tačiau vis geriau nei nieko.

- Pavyzdžiui, mergina. Arba koks kitas žmogus, kuris vis dar bus šalia jūsų už šešių savaičių. Nusisamdykite žmoną, - linktelėjo ji. - Jums reikia geros moters, kad pasirūpintų jumis už biuro ribų. Paprašykite, kad ji žvilgtelėtų į degalų rodmenis. Ji galėtų užkalbėti Gareitui dantis ir sutvarkyti jūsų gyvenimą. Pašildytų naktį.

Ponija Gordon pavinguriavo antakiais, bet Leo beveik nebekreipė dėmesio.

Nusisamdyti žmoną.

Ar išvis tai įmanoma? Sprendimas pernelyg tobulas.

Jis neturėjo laiko – ar noro – ieškoti moters, kol galiausiai ras patinkančią, bet nesitikinčią gauti daug dėmesio. „Reinoldso turto valdymas“ pats nesusitvarkys. Darbuotojai ir parteriai nuo jo priklausomi.

Žmona nepaliktų jo iš anksto nepranešusi. Tai būtų saugu.

Leo turėtų nuolatinę partnerę, kuri išblaškytų kartais kylantį tuštumos jausmą ir nesikėsintų į jo turtą ir ryšius. Jie abu iš pat pradžių žinotų, ko tikėtis – stabilumo. Ji nesijaustų nuskriausta suvokusi, kad Leo nejuokavo sakydamas, kad šimtu procentų atsiduoda įmonei, o jai nieko nebelieka.

Viskas arba nieko. Atsidavimas buvo Leo silpnoji vieta. Kai jis ko nors imdavosi, atiduodavo viską ir dar daugiau. Jis anksti suvokė, kad ši savybė paveldėta, ir vengė daryti tas pačias klaidas, kaip ir jo tėvas.

Jis susipažino su Karmen, mergina privertė suvokti tikrąsias jo silpnybės gelmes ir kaip lengvai manija gali tapti centriniu jo gyvenimo dalyku. Leo pabandė į šoną nustumti viską, išskyrus tikslą, ir tai tapo savaime suprantamu

dalyku.

Meilė arba sėkmė. Jo asmenybė nepaliko vietos abiem dalykams. Išsikrapštes iš varguomenės kvartalo, nenorėjo rizikuoti ateitimi.

Jei turėtų supratingą žmoną, darbas ir asmeninis gyvenimas būtų atskirti. O geriausia – Leo niekada nebereikėtų taukti apie nieką su naujai sutiktomis moterimis arba patirti tą aštrią kaltę atšaukiant dar vieną pasimatymą.

Leo užsimetė kostiuminį švarką ir pats nuvežė pasiūlymą Garetho darbuotojams į mažytį biurą miesto centre. Jis tuoj nebebus toks mažas. Investuotojai plūste plūdo susipažinti su Garetho technologija. Kai tik paviešins žinią, įmonės vertė neįtikėtinais šaus į viršų.

Leo mirtinai reikėjo laimėti sandorį su Tomiu Garethu, o vakarienė būtų puiki proga pagerinti tas galimybes. Žmona pasirinktų smulkmenomis, o jis Garethui netrukdomas pasakotų, kuo „Reinoldso turto valdymas“ pranašesnis už kitus. Jo pasiūlymas Garethui galios dar kelias savaites. Jis turi pakankamai laiko susirasti žmoną.

Grįžęs į tamsų biurą, Leo atsisėdo prie nešiojamojo kompiuterio. Per penkiolika minučių paieškos sistema „Google“ pažėrė krūvą atsa-

kymų į klausimą, kaip nusišamdyti žmoną. Jis atmetė įvairiausias valymo ir administratorių paslaugas, kelias neskoningas eskorto rek-lamas, kol galiausiai rado sprendimą.

Piršlybų paslauga.

Taip. Žinoma. Kai pradėjo paieškas, ne visai tai turėjo galvoje. Tiesą sakant, nė nenutuokė, ką galėtų rasti. Bet atsakymas intrigavo. Leo manė, kad vieną dieną susituoks, kai tik galės sau leisti energiją paaukoti santykiams. Bet štai jam jau trisdešimt penkeri, o „Reinoldso turto valdymas“ vis dar užkariavęs visą jo dėmesį. Nuolat.

Jis spoksojo į agentūros „EA International“ logotipą. Tinklalapis sukurtas profesionaliai ir skoningai, žemiški atspalviai ir klasikinis šriftas. O svarbiausia – ši piršlybų specialistė aptarnavo išskirtinius klientus, žadėjo diskretiškumą ir pinigų grąžinimo garantiją. Garantija glostė Leo širdį.

Šūkis sakė viską: „Mes padėsime jums rasti tą vienintelę.“

Tikėkimės, „ta vienintelė“ atitiks visus Leo reikalavimus. „EA International“ atliks atranką, apklausas, patikrins praeitį ir atmes kandidates, kurios ieško kokio nors mistinio ryšio.

Meilė sąskaitų neapmoka, o Leo neleis, kad galia nūsuktų nuo jo šeimos taip, kaip padarė jo paties tėvas.

Tai tiesiog puiku. Piršlybų specialistė padarys viską, kad tik rastų Leo žmoną. Tokią, kuri niekada nenuvils. Jam tereikėjo paskambinti.

Kai šitai bus atlikta, jis galės grįžti prie darbo.

Daniela Vait apie savo vestuves svajojo nuo tada, kai pirmą kartą spalvotomis kreidelėmis išpiešė kvietimus į ceremoniją, kurioje apdriskusio velvetinio jaunikio vaidmenį atliko ponas Lepečkojis, o ji pati buvo pasakiška nuotaka, įsisukusi į purvinas paklodes. Kada nors ji dėvės nuostabią ploniausių nėrinių suknelę ir avės sidabrinius aukštakulnius. Svečiams bus išsiuntinėti storo popieriaus kvietimai su vaškinio popieriaus įdėklų, jiems patieks triaukštį prancūzišką vanilinį tortą, puoštą kreminėmis gėlėmis.

O geriausia – bažnyčios priekyje jos lauks gražus, švelniai besišypsantis jaunikis. Vėliau tą vakarą jos gyvenimo meilė išsiveš ją į romantišką medaus mėnesį kokioje nors egzotiškoje ir kvapą gniaužiančioje šalyje. Jų santuoka bus paremta didžiule aistra ir neblėtančia meile.

Denė nė neįsivaizdavo, kad galiausiai atėjus jos tik-rujų vestuvių dienos jaunikio ji nė nebus regėjusi. Ar kad per kelias minutes ji bus sutuokta su Leo Reynoldsu piršlybų specialistės namų svetainėje šiauriniame Dalase, o svečių tebus tik saujelė.

- Ką manai, mama?

Džiugiai šypsodamasi motinai dideliame veidrodyje Denė pasitaisė trijų ketvirčių ilgio rankoves. Dažniausiai Denei patikdavo įvairiausi apdarai, bet ši paprasta nebalintos drobės spalvos suknią bus jos vestuvinė suknelė, ir ji norėjo ją dievinti. Tačiau drabužis jai nepatiko. Bet ji pasirūpins, kad atrodytų kuo puikiausiai, kaip ir visada.

Sudėtinga „EA International“ kompiuterinė prog-rama supiršo ją su verslininku Leo Reynoldsu, kuris tikėjosi žmonos su tam tikromis savybėmis - kuri rengtųsi, elgtųsi ir gyventų pagal tam tikras taisykles. Piršlybų specialistė pastarąjį mėnesį intensyviai Denę mokė, kad ji tiksliai tiktų tam vaidmeniui.

Denės motina smarkiai užsikosėjo, prisidėjusi ranką prie krūtinės, tarsi bandydama vien tik valia išvalyti randuotą audinį iš plaučių.

- Tu nuostabi, mažute, - tarė ji atsigavusi....